

Bryssel, 14. marraskuuta 2018
(OR. en)

14197/18

Toimielinten välinen asia:
2018/0217(COD)

AGRI 543
AGRIORG 101
AGRISTR 88
AGRIFIN 128
CODEC 1974
CADREFIN 345

ILMOITUS

Lähtettäjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Neuvosto

Kom:n asiak. nro: 9634/18 + COR 1 + ADD 1

Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta
– *Tilanneselvitys*

I JOHDANTO

1. Komission hyväksyttyä 2. toukokuuta 2018 vuosien 2021–2027 monivuotista rahoituskehystä koskevan säädöspaketin se julkisti 1. kesäkuuta 2018 asetusehdotuksen yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta (jäljempänä: horisontaaliasetus)¹ osana alakohtaisia säädösehdotuksia eurooppalaisten politiikkojen täytäntöönpanemiseksi.

---

¹ Asiak. 9634/18.

2. Ehdotus uudeksi horisontaaliasetukseksi on osa maataloutta vuosina 2021–2027 koskevaa kolmen säädösehdotuksen pakettia. Kaksi muuta ehdotusta koskevat YMP:n strategiasuunnitelma-asetusta², joka kattaa suorat tuet ja maaseudun kehittämisen ja jossa vahvistetaan jäsenvaltioiden YMP:n puitteissa laatimien strategiasuunnitelmien tukea koskevat säännöt. Kolmas ehdotus koskee maataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä (YMJ)³.

II ASIAN KÄSITTELY NEUVOSTOSSA

3. Puheenjohtajavaltio Bulgaria on yhteistyössä tulevien puheenjohtajavaltioiden Itävallan ja Romanian kanssa antanut maatalouden rahoitustyöryhmän (jäljempänä AGRIFIN) käsiteltäväksi ehdotuksen horisontaaliasetukseksi samoin kuin kolmen YMP-ehdotuksen yhteyteen kuuluvat niin sanotut säädökseen liittyvät rahoitus selvitykset. Maatalouden horisontaaliasioiden työryhmä (jäljempänä HAQ) käsittelee ehdotusta YMP:n strategiasuunnitelma-asetukseksi sekä vaikutustenarviointia, joka kattaa nämä kolme ehdotusta⁴, kun taas maataloustuotteiden työryhmä käsittelee ehdotusta YMJ-asetukseksi. Komissio esitteli nämä kolme ehdotusta ja niiden vaikutustenarvioinnin myös maatalouden erityiskomitealle (SCA). Monivuotisen rahoituskehiksen 2021–2027 ad hoc -työryhmä käsittelee monivuotiseen rahoituskehikseen liittyvien säännösten talous- ja budjettivaikutuksia alakohtaisiin säädösehdotuksiin, myös YMP:n osalta⁵.

---

² YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksella (asiak. 9645/18) kumotaan nykyiset suoria tukia (asetus 1307/2013) ja maaseudun kehittämistä (asetus 1305/2017) koskevat asetukset.

³ Asiak. 9556/18.

⁴ Asiak. 9646/18.

⁵ Tietty horisontaaliasetusta koskevan ehdotuksen säännökset on "merkitty sulkeisiin", mikä tarkoittaa, että kyseiset säännökset/elementit mitä todennäköisimmin ovat osamonivuotisesta rahoituskehiksestä käytäviä horisontaalisia neuvotteluja, mikä ei kuitenkaan estäisi AGRIFINiä käsittelemästä tällaisten säännösten teknisiä yksityiskohtia. Ks. asiak. WK 8969/2018.

4. AGRIFINissä käytiin 8. kesäkuuta horisontaaliasetusehdotuksesta ensimmäinen keskustelu, jossa komissio esitteli säädökseen liittyvät rahoitusvelvitykset, jotka koskevat YMP-ehdotuksia⁶. AGRIFINin kokouksessa 4. heinäkuuta ehdotuksen artiklaosa esiteltiin kokonaisuudessaan,⁷ ja silloin puheenjohtajavaltio Itävalta määräti lähestymistavakseen⁸, että ehdotusta on määrä tarkastella kahdeksan toisiinsa liittyvän kokonaisuuden kautta. Nämä kokonaisuudet kattavat kaikki ehdotuksen artikkelit lukuun ottamatta yhdenmukaista hallinto- ja valvontajärjestelmää (IACS, 63–73 artikla) koskevia säännöksiä ja ehdollisuuteen liittyviä hallinnollisia seuraamuksia (84–87 artikla), joiden käsittelystä vastaavat HAQin asiantuntijat.
5. Heinäkuusta lähtien on pidetty seitsemän AGRIFIN-kokousta, joissa keskusteltiin kaikista kahdeksasta toisiinsa liittyvien kysymysten kokonaisuudesta. Kunkin kokouksen jälkeen valtuuskuntia pyydettiin toimittamaan kirjallisia huomautuksia käsitellyistä asioista. Komissio otti kirjallisesti kantaa kysymyksiin, joita valtuuskunnat esittivät kirjallisissa huomautuksissaan⁹ sekä ehdotusta koskevissa epävirallisissa asiakirjoissa¹⁰. Puheenjohtajavaltio laati kuulemiensa ja vastaanottamiensa huomautusten perusteella seuraavassa esitetyn tekstin, johon on koottu valtuuskuntien keskeiset huomautukset, kysymykset ja alustavat näkemykset ehdotukseen kuuluvista kokonaisuuksista, joita AGRIFIN tarkasteli.
6. Maatalous- ja kalastusneuvoston 19.–20. marraskuuta pitämän istunnon jälkeen ja AGRIFINin tulevien, 21. marraskuuta ja 4 joulukuuta pidettävien kokousten perusteella puheenjohtajavaltio aikoo työskennellä valtuuskuntien kanssa sen eteen, että ehdotuksesta saataisiin alustavasti määritettyä artikkelit, joiden osalta neuvosto katsoo, että tekstiä on muutettava. Tarkoitus on lisäksi mahdollisesti keskustella siitä, millaisia kyseiset muutokset voisivat olla.

---

⁶ Tausta-asiakirja WK 6815/2018 ja komission esityksen kalvot, WK 7012/2018.

⁷ Asiak. WK 8124/2018.

⁸ Asiak. WK 8106/2018 REV3.

⁹ WK 8521/2018, WK 12629/2018, WK 12630/2018, WK 12631/2018, WK 13232/2018, WK 13689/2018.

¹⁰ WK 8875/2018, WK 11877/2018, WK 11881/2018, WK 12495/2018.

III ASIAN KÄSITTELY EUROOPAN PARLAMENTISSA

7. Euroopan parlamentin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta (AGRI) nimesi 4. heinäkuuta 2018 Ulrike Müllerin (ALDE, DE) asian esittelijäksi. Samassa yhteydessä kaikista muista ryhmistä nimettiin varaesittelijät. Euroopan parlamentti käsittelee kolmea YMP-ehdotusta pakettina, eli ne esitellään ja niistä keskustellaan parlamentin elimissä samaan aikaan. Euroopan parlamentin budjettivaliokunnan, talousarvion valvontavalioikunnan ja aluekehitysvaliokunnan odotetaan antavan lausuntonsa ehdotuksesta uudeksi horisontaaliasetuksiksi.
8. Ajoituksen osalta asia etenee siten, että Müllerin mietintöluonnos¹¹ esitetään AGRille 21. marraskuuta, ja sen jälkeen kun valiokunnan jäsenet ovat esittäneet lisää tarkistuksia, AGRIn on alustavasti suunniteltu äänestävän 18.–19. helmikuuta 2019. Euroopan parlamentti ei vielä ole päättänyt, äänestääkö se AGRIn mietinnöstä ennen vaalikautensa päättymistä¹², ottaen huomioon, että vaikka nykyinen parlamentti äänestäisi asiasta, uusi parlamentti voi tarkistaa alkuperäistä ehdotusta varsinkin monivuotisesta rahoituskehyksestä käytyjen neuvottelujen tuloksena.

IV ASETUSEHDOTUKSEN TÄRKEIMMÄT UUDET ELEMENTIT

9. Samoin kuin voimassa olevassa horisontaaliasetuksessa (asetus 1306/2013), ehdotuksessa vahvistetaan yleiset säännöt YMP:n kahden pilarin varainhoidolle ja talousarvionäkökohdille. Nämä kaksi pilaria ovat Euroopan maatalouden tukirahasto (jäljempänä maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, (jäljempänä maaseuturahasto). Ehdotus koskee rahoitusoikaisuja ja valvontaa samoin kuin sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemistä, havaitsemista ja korjaamista sekä seuraamusten soveltamista maatalouden alalla.

---

¹¹ Saatavilla osoitteessa: <http://www.europarl.europa.eu/committees/fi/agri/draft-reports.html>

¹² Yleisesti katsotaan, että Euroopan parlamentin toinen täysistuntojakso (25.–28. maaliskuuta 2019) muodostaa tälle parlamentille viimeisen tilaisuuden äänestää säädösehdotuksista täysistunnossa; 15.–18. huhtikuuta pidettävän istunnon katsotaan olevan sen ehdottomasti viimeinen mahdollisuus ennen 23.–26. toukokuuta pidettäviä Euroopan parlamentin vaaleja.

10. Ehdotuksella otettaisiin käyttöön useita uusia elementtejä, jotka katsotaan välttämättömiksi horisontaaliasetuksen mukauttamiseksi vastaamaan ehdotettua uutta täytäntöönpanomallia¹³ ja YMP:n strategiasuunnitelmia¹⁴, minkä pitäisi tarjota jäsenvaltioille enemmän niiden paikallisia tarpeita vastaavaa joustoa YMP:n täytäntöönpanossa ja vähentää tuensaajiin kohdistuvaa byrokratiaa. Tarkoituksena on siirtää painopiste tilien perustana olevien toimien laillisuuden ja asianmukaisuuden varmistamisesta siihen, että vastaisuudessa pyritään saamaan varmuus tuloksellisuudesta ja EU:n perusvaatimusten noudattamisesta (esim. IACS, ehdollisuus, tosiasiallinen viljelijä, WTO:n vaatimukset, julkiset hankinnat, jne. ja hallintoelimet (maksajavirastot, koordinointielimet, toimivaltaiset viranomaiset ja todentamisviranomaiset)).
11. Asetusehdotus
- a) mukauttaa yleisiä tarkastus- ja seuraamusperiaatteita, ehdollisuuteen liittyviä tarkastuksia sekä yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevat säännökset uuteen täytäntöönpanomalliin. Uudella ehdollisuuden järjestelmällä yhdistetään kaikkien viljelijöiden tulotuki ja muut pinta-alaperusteiset ja eläinperusteiset maksut ympäristö- ja ilmastoystävällisiin viljelykäytäntöihin;
- b) perustaa maataloustukirahastoon uuden monivuotisen maatalousalan varauksen, joka on suuruudeltaan *vähintään* 400 miljoonaa euroa ja josta tarjotaan maatalousalalle lisätukea turvaverkkotoimenpiteisiin markkinoiden hallintaa tai vakauttamista varten taikka maataloustuotteiden tuotantoon tai jakeluun vaikuttavissa merkittävässä kriiseissä. Varausta täydennetään siirtämällä nykyisen YMP:n / monivuotisen rahoituskehiksen kriisivarauksen käyttämättömät määrät vuodelle 2021. Sen jälkeen kaikki maatalousalan käyttämättömän varauksen määrät siirretään eteenpäin sen sijaan, että ne osoitettaisiin uudelleen jäsenvaltioille ja lopullisille tuensaajille;

---

¹³ Uuden täytäntöönpanomallin on määrä muuttaa YMP:tä perustavanlaatuisesti siten, että painopiste siirtyy yksityiskohtaisten EU:n tason sääntöjen noudattamisesta siihen, että painotetaan enemmän tulosten saavuttamista suhteessa EU:n tasolla määriteltuihin ja sovittuihin toimintapolitiikan yhteisiin tavoitteisiin.

¹⁴ Kukin jäsenvaltio laatii YMP:n strategiasuunnitelman, jonka olisi katettava kummankin YMP:n pilarin nojalla suunnitellut toimet määrällisten tavoitteiden (jotka perustuvat EU:n lainsäädännössä vahvistettuihin tulosindikaattoreihin ja liittyvät EU:n tason YMP-tavoitteisiin) saavuttamiseksi.

- c) vahvistaa rahoitus-, hallinto- ja valvontajärjestelmiä, vuotuista tilien tarkastamista ja hyväksymismenettelyä ja vuotuista tuloksellisuuden tarkastamis- ja hyväksymismenettelyä sekä sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyä koskevat säännöt. Vuotuisen tuloksellisuuden tarkastaminen liittyy menojen tukikelpoisuuteen ja siihen kuuluu, että tarkistetaan tuotoksista raportointi, tarkistetaan todentamisviranomaisen näkemys tuloksellisuuden tarkastamisesta ja määritetään, vastaavatko menot raportoituja tuotoksia. Jos ilmoitetuilla menoilla ei ole vastaavia raportoituja tuotoksia eikä tätä ole voitu perustella, sovelletaan maksuvähennysmekanismia. Jos hallintorakenteissa todetaan vakavia puutteita maksaminen voidaan keskeyttää ja viimeisenä keinona voidaan ottaa käyttöön sääntöjenmukaisuuden tarkastamista koskeva mekanismi;
- d) johtaisi maksajavirastojen lukumäärän vähenemiseen (kutakin valtiota tai aluetta kohti on yksi virasto, joka hallinnoi sekä maataloustukirahaston että maaseuturahaston menoja), vahvistaisi koordinointielimen ja todentamisviranomaisen roolia ja sillä otettaisiin käyttöön yhden tarkastuksen periaate: koordinointielimen on annettava riittävät takeet siitä, että hallintorakenteet ovat käytössä, EU:n sääntöjä on noudatettu jäsenvaltioiden tasolla ja raportointijärjestelmät ovat luotettavat. Tämän jälkeen komissio arvioi koordinointielimen työtä. Komission tarkastusten painopiste siirtyy tuensaajan tasolla toteutettavasta sääntöjen noudattamisen tarkastamisesta siihen, että arvioidaan tuotosten toimittamista, ja kun tarvittavat hallintorakenteet ovat käytössä, tämän on tarkoitus johtaa komission suorittamien tarkastusten vähenemiseen;
- e) pyrkii optimoimaan uusien teknologioiden käytön ja parantamaan tietojen jakamista YMP:n varainhoidossa ja tarkastuksissa lisäämällä Galileon ja Copernicuksen kaltaisten satelliittiohjelmien roolia sekä mahdollistamalla paikkatietoperusteiset sovellukset seurannassa ja tiloilla tehtävillä tarkastuskäynneillä. Tämän on tarkoitus parantaa seurantaa, yksinkertaistaa menettelyjä, vähentää virheitä ja vähentää tilalla tehtävien tarkastuskäyntien määrää;

- f) tarjoaa uusia rahoitusvälineitä helpottamaan pääsyä liikepääomaan, jotta viljelijöitä autettaisiin pääsemään yli odottamattomasta kriisistä johtuvasta väliaikaisesta kassavirtaongelmasta; ja
- g) sallii jäsenvaltioiden määrittää omat valvonta- ja seurantajärjestelmänsä, joihin kuuluu myös päätösten tekeminen valvontamenetelmistä ja valvonnan tasoista jne.
Jäsenvaltioiden sallitaan myös siirtyä pois tukioikeuksien järjestelmästä, mikä voisi vähentää hallinnollista taakkaa merkittävästi.

12. Puheenjohtajavaltio on laatinut AGRIFINin suorittamasta ehdotuksen teknisestä tarkastelusta yhteenvetotaulukon, josta puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa (ks. jäljempänä).
Taulukkoon on koottu laajalti valtuuskuntien asetusehdotuksen tärkeimmistä kysymyksistä esittämiä keskeisiä huomautuksia, kysymyksiä ja alustavia näkemyksiä.

KOKONAISUUS 1: soveltamisala ja määritelmät (1–3 art.); maatalousrahastoja koskevat yleiset säännökset (4–7 art.)

1. **Soveltamisalaan, määritelmiin ja ylivoimaisesta esteestä johtuviin poikkeuksiin (1–3 art.)**
on tehty vain vähäisiä muutoksia. Valtuuskunnat haluaisivat kuitenkin lisäselvennystä siihen, mitä uudet termit '*hallintojärjestelmät*' ja erityisesti, '*unionin perusvaatimukset*' tarkkaan ottaen kattaisivat (esim. IACS, ehdollisuus, tosiasiallinen viljelijä, WTO:n vaatimukset, julkiset hankinnat, jne.). Ne katsovat, että '*unionin perusvaatimuksia*' olisi täsmennettävä, koska maksajavirastojen ja todentamisiviranomaisten on oltava selvillä säännöistä. Muutamat valtuuskunnat pyytävät, että toissijaisuusperiaatteen ja ehdotetun uuden täytäntöönpanomallin soveltamisalaa laajennettaisiin.
2. Valtuuskunnat pahoittelevat, että uudesta ehdotuksesta on poistettu kaksi **ylivoimaista estettä** ('*tuensajaan kuolema*' ja '*pitkäaikainen kyvyttömyys harjoittaa ammattiaan*'), vaikka ne myöntävät, että luettelo (3 art.) ei ole kattava ja että jäsenvaltioilla on vapaus lisätä tilanteita/tapauksia. Muutamat valtuuskunnat toivovat koko luettelon poistamista, jolloin ylivoimaista estettä koskevat päätökset jäisivät jäsenvaltioille, kun taas toiset ehdottavat kattavampaa luetteloa (vastaavaa kuin nykyisessä asetuksessa).

3. **Maatalousmenojen rahoittamiseen tarkoitettuja rahastoja, maataloustukirahaston ja maaseuturahaston menoja ja muita menoja, tekninen apu mukaan luettuna** koskeviin säännöksiin (4–6 art.) on tehty vain vähäisiä muutoksia. Valtuuskunnilla on kuitenkin kysymyksiä YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksessa vahvistetuista uusista alakohtaisista tukitoimista (5 art. 2 kohdan b alakohta) ja Egeanmeren pienten saarten maatalouden hyväksi toteutettavista erityistoimenpiteistä (5 art. 2 kohdan e alakohta). Valtuuskunnat panivat merkille komission selvityksen, jonka mukaan teknistä apua olisi edelleen rahoitettava maaseuturahastosta ja yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin puitteissa (6 art.). YMP:n menolajien (7 art.) osalta valtuuskunnat nostavat erityisesti esiin kysymykset komission aloitteesta rahoitetusta ja sen suoraan hallinnoimasta teknisestä avusta, johon kuuluu tutkimuksia, seurantaa, tietojen vaihtoa, informaatioteknologiaa ja -järjestelmiä, satelliittikuvien hankintaa (tulevaisuudessa tietoja), tarkastuksia jne. Kysymykset koskivat myös sitä, missä suhteessa tämä on tekniseen apuun, johon jäsenvaltio on tehnyt aloitteen ja jota voidaan rahoittaa vain maaseuturahastosta (YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksen 112 art. ja 86 art. 3 kohta) ja jota voidaan käyttää suunnitelman toteuttamiseen kokonaisuudessaan. Muutamat valtuuskunnat ehdottivat, että maataloustukirahastosta rahoitettavan teknisen avun olisi mahdollistettava jäsenvaltion menojen rahoittaminen silloin, kun yhteistä EU:n tukea tarvitaan. Komissio laati aiheesta epävirallisen asiakirjan¹⁵.

---

¹⁵ WK 11881/2018.

4. Valtuuskunnat ovat yhtä mieltä siitä, että YMP:n **hallintorakenteet, joihin kuuluvat maksajavirastot ja koordinointielimet, todentamisviranomaiset ja toimivaltainen viranomainen**, (8–11 art.) on pidetty ennallaan, mutta ne pitävät ongelmallisena ehdotusta maksajavirastojen määrän vähenemisestä erityisesti silloin, kun tämä vaikuttaa niiden valtiosäännössä määrättyihin olosuhteisiin. Valtuuskunnilla on myös kysymyksiä siitä, mitkä 'hallintojärjestelmän' elimet mistäkin vastaavat. Kyse on esimerkiksi maksajavirastojen, todentamisviranomaisten ja hallintoviranomaisten tehtävistä suhteessa vuotuisen tuloksellisuuden tarkastamiseen ja hyväksymiseen. Valtuuskunnat ovat huolissaan siitä, että ehdotuksessa esitetty koordinointielinten ja todentamisviranomaisten roolin vahvistaminen edellyttäisi lisäresursseja ja johtaisi hallinnollisen taakan lisääntymiseen. Useat valtuuskunnat korostavat, että hallintorakenteen on selkeästi kunnioitettava kunkin jäsenvaltion valtiosäännön mukaisia säännöksiä (kuten johdanto-osan 9 kappaleessa todetaan) ja mahdollistettava tarvittaessa kansalliset ratkaisut, esimerkiksi todentamisviranomaisen perustaminen kansalliselle tasolle toteuttamaan koordinointitehtävää.

5. Maksajaviraston toimittaman **vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen** (8 art. 3 ja 4 kohta) osalta valtuuskunnat toivovat selvennystä siitä, millaisessa suhteessa tämä artikla on hallintoviranomaisen ja seurantakomitean rooliin, sellaisena kuin ne määritellään YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksessa (110 art. 2 kohta). Valtuuskunnilla on monia kysymyksiä vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen sisällöstä, ajoituksesta ja käytöstä. Parhaillaan sovellettavien tulosindikaattorien osalta komissio selvitti, että vuotuisessa tuloksellisuuskertomuksessa on määrä ilmoittaa varainhoitovuoden N+1 senhetkinen tilanne 15. lokakuuta saakka.
6. Komission toimitti epävirallisen asiakirjan vuotuisen tuloksellisuuskertomuksen laatimisesta ja toimittamisesta¹⁶. Valtuuskunnilla on kuitenkin edelleen kysymyksiä siitä, kuinka koordinoitelin laatii tämän kertomuksen, johon on liitettävä **johdon vahvistuslausuma, joka kattaa kyseisen kertomuksen kokonaisuudessaan** (8 art. 4 kohta). Muutamat valtuuskunnat ovat huomauttaneet, että uudessa varainhoitoasetuksessa tälle ei ole oikeusperustaa¹⁷. Komissio selvitti, että tarkastuksissa havaittujen järjestelmiin liittyvien virheiden ja puutteiden luonnetta ja laajuutta koskevassa yhteenvedossa ei kuulu käsitellä sitä, ovatko yksittäiset tuensaajat noudattaneet tukikelpoisuusedellytyksiä, vaan asiaa on määrä käsitellä johdon vahvistuslausumassa (8 artiklan 3 kohdan iii alakohta).
7. **Vuotuisen tuloksellisuuden tarkastaminen** ei vielä ole selvää jäsenvaltioille sen osalta, millainen rooli todentamisviranomaisella tulee olemaan, ja ne pelkäävät, että vuotuinen tuloksellisuuden tarkastaminen tulee aiheuttamaan hallinnollista taakkaa kansallisella tasolla. Maksajavirastojen ja todentamisviranomaisten uudet tehtävät huomioon ottaen muutamat valtuuskunnat huomauttavat, että on vaikeaa pysyä määrääjassa, joka varainhoitoasetuksessa on vahvistettu tuloksellisuuskertomuksen toimittamiselle (seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä helmikuuta mennessä).

---

¹⁶ WK 8875/2018.

¹⁷ Asetus (EU, Euratom) N:o 2018/1046 (ks. 63 artikla, hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa).

8. **Toimitettavien tietojen, luottamuksellisuuden ja täytäntöönpanovallan** (88–90 art.)

osalta valtuuskunnat toteavat, että nämä artiklat ovat samantapaisia kuin nykyisen varainhoitoasetuksen vastaavat artiklat mutta toteavat, että uuden täytäntöönpanomallin takia tarvitaan joitakin mukautuksia.

KOKONAISUUS 3: maataloustukirahaston varainhoito / budjettikuri, mukaan lukien maatalousalan varaus (12–17 art.); maataloustukirahaston varainhoito / menojen rahoitus (18–24 art.); tiedotustoimet (44 art.)

9. **Talousarvion enimmäismäärän** (12 art.) osalta **ja vahvistetun enimmäismäärän**

noudattamisen (13 art.) osalta valtuuskunnat toteavat, että nämä artiklat ovat samantapaisia kuin nykyisen varainhoitoasetuksen vastaavat artiklat.

10. Uuden **maatalousalan varauksen** (14 art.) yhteydessä varauksen määrä, vähintään 400 miljoonaa euroa, on laitettu sulkeisiin, samoin siirtojärjestelmä, ja näistä keskustellaan monivuotuisen rahoituskehyksen yhteydessä. Yleisesti ottaen valtuuskunnat ovat valmiita keskustelemaan siirtojärjestelmästä yksinkertaistavana toimenpiteenä, eli siirtämään vuonna 2020 käyttämättä jääneet määrät tuleville vuosille. Muutamat valtuuskunnat ovat kuitenkin epävarmoja siitä, riittääkö korvamerkitty määrä kattamaan maatalousalan kriisin takia tarvittavat varat, kun taas toiset valtuuskunnat pitävät parempana vaihtoehtona sitä, että kriisivarausta täydennetään käyttötarkoitukseensa sidotuilla tuloilla sen sijaan, että kriisivarauksen vuonna 2020 käyttämättä jääneet määrät siirretään tuleville vuosille. Näiden mielestä käyttämättömät määrät olisi maksettava tuensaajille. Muutamat valtuuskunnat panivat merkille myös, että jos 14 artiklan 1 kohdasta johtuvat menot ylittävät korvamerkityn määrän, talouskurimekanismia olisi kuitenkin käytettävä laajasti, mistä aiheutuisi huomattavaa hallinnollista rasitetta. Useat valtuuskunnat haluaisivat nähdä perussäädöksessä enemmän takeita siitä, että talouskuria käytetään vain *viimeisenä keinona*.

11. **Talouskurin** (15 art.) osalta sulkeisiin on merkitty se kohta tekstistä, jossa viitataan jäsenvaltioiden mahdollisuuteen soveltaa lopullisille tuensaajille palautettaviin määriin vähimmäiskynnyksarvoa puolueettomin ja syrjimättömin perustein. Useat valtuuskunnat kuitenkin katsovat, että nämä '*puolueettomat ja syrjimättömät perusteet*' on tarpeen määritellä selkeästi, kun taas komissio katsoo, että jäsenvaltiot voivat määritellä ne itse (toissijaisuusperiaate). Valtuuskuntien näkemykset vaihtelevat sen osalta, pitäisikö talouskurin soveltamiselle vahvistettu 2000 euron kynnyksarvo poistaa.
12. Valtuuskunnat toteavat, että ehdotukseen sisältyvät **budjettikurimenettelyä** (16 art.) ja **varo- ja seurantajärjestelmää** (17 art.) koskevat säännökset ovat samantapaisia kuin nykyisen asetuksen vastaavat säännökset, ja samaa koskee myös **kuukausimaksuille** (18 art.), **kuukausimaksuja koskeville yksityiskohtaisille säännöille** (19 art.), **hallinto- ja henkilöstökustannuksille** (20 art.) ja **julkisten interventioiden menoille** (Art. 21) ehdotettuja säännöksiä.
13. **Kuukausimaksuja koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen** (19 art.) osalta muutamat valtuuskunnat haluaisivat säilyttää nykyisen komiteamenettelyn, jotta kaikki jäsenvaltiot tietäisivät, mitä kussakin jäsenvaltioissa tapahtuu. Komissio selitti, että määrien ylittymisten osalta komiteamenettely säilytetään.
14. Keskusteluissa toistui kysymys siitä, liittyykö **hallinto- ja henkilöstökustannuksia** (20 art.) koskeva säännös tekniseen apuun, mutta komission mukaan näin ei kuitenkaan ole; komission aloitteesta annettava tekninen apu katetaan ainoastaan maaseuturahastosta (ks. YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksen 68 ja 112 art.).
15. **Satellidatan hankinnan** (22 art.) ja **maatalousresurssien seurannan** (23 art.) osalta valtuuskunnat eivät vielä täysin ymmärrä, kuinka tämä liittyy yhdennetyn järjestelmän osiin (IACS) (64 art.), mitä kuvia/tietoja komissio asettaa saataville ilmaiseksi, mitä jäsenvaltioiden tarkkaan ottaen odotetaan tekevän näillä kuvilla/tiedoilla ja millä ehdoin komissio voi käyttää jäsenvaltioista saatuja tietoja. Muutamat valtuuskunnat haluavat myös selvennystä siihen, voidaanko jäsenvaltioiden paikalla tehtäviin tarkastuksiin käyttämiä satelliittikuvia jatkossakin rahoittaa EU:n talousarviosta. Vastauksena tähän komissio selitti, että satelliittikuvat ovat satelliittidatan osa.

16. Valtuuskunnan jäsenet panevat merkille, että tiedotustoimien (44 art.) osalta tilanne ei muutu nykyiseen asetukseen verrattuna.

KOKONAISUUS 4: maaseuturahaston varainhoito / yleiset säännökset / YMP:n strategiasuunnitelman mukainen rahoitus / maaseudun kehittämisen tukitoimet (25–32 art.)

17. Valtuuskunnat toteavat, että ehdotukseen sisältyvät maksuihin sovellettavat yhteiset säännökset (25 art.) samoin kuin maaseuturahastosta myönnettävään rahoitusosuuteen (26 art.), talousarviositoumuksiin (27 art.) sekä maaseudun kehittämisen tukitoimia koskeviin maksuihin (28 art.) sovellettavat säännökset ovat tarpeen horisontaaliasetuksen mukauttamiseksi uuteen YMP:n strategiasuunnitelma-asetukseen.
18. Muutamat valtuuskunnat totesivat, että ehdotus ennakkomaksun määräksi vuosina 2021–2023 (1 %) on liian matala, ja muutamat valtuuskunnat näkisivät mielellään, että määrää nostettaisiin (5 %:iin) (29 art.). Valtuuskunnat kuitenkin myöntävät, että asiaa (1 kohdan a, b ja c alakohta) olisi käsiteltävä seuraavasta monivuotuisesta rahoituskehyksestä neuvoteltaessa.
19. Valtuuskunnilla on useita teknisiä kysymyksiä hiljattain lisätystä välimaksuja (30 art. 3–5 ja 10 kohta) koskevasta säännöksestä, esimerkiksi rahoitusvälineisiin liittyen, tai kun tekstissä ilmaistaan maksumääraaikoja koskevan menettelyn yhteydessä, että "komissio ei pidä vastausta riittävänä", valtuuskunnat haluaisivat sanan 'riittävä' oikeudellista merkitystä täsmennettävän.
20. Mitä tulee YMP:n strategiasuunnitelmia koskevien talousarviositoumusten vapauttamiseen ilman eri toimenpiteitä (32 art.), useat valtuuskunnat haluaisivat säilyttää nykyisen "N+3" -käytännön, tai jäsenvaltioille olisi tarjottava jonkinlaista joustoa siirtymäkauden aikana seuraavan ohjelmakauden alussa sen sijaan, että toteutettaisiin nyt kaavailtu "N+2" -käytäntö, koska tämä tarjoaisi jäsenvaltioille jonkinlaista vakautta vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevan YMP:n täytäntöönpanokaudella. Valtuuskunnat toteavat myös tässä yhteydessä, että asiaa (4 kohdan a alakohta) olisi käsiteltävä seuraavasta monivuotuisesta rahoituskehyksestä neuvoteltaessa.

KOKONAISUUS 5: rahastojen varainhoito / yhteiset säännöt, ml. maksujen keskeyttäminen (33–42 ja 45 artikla); euron käyttö ja raportointi (91–95 art.)

21. Maatalouden varainhoitovuotta (33 art.) koskeva säännös ei muutu nykyiseen asetukseen verrattuna.

22. **Kaksinkertaisen rahoituksen** (34 art.) osalta valtuuskunnat toteavat, että artiklaan on lisätty sanat "maataloustukirahasto" ja "ERI-rahastot" mutta ovat epävarmoja siitä, kuinka asiat muuttuvat nykyiseen ohjelmakauteen verrattuna eli kuinka kaksinkertaista rahoitusta voidaan välttää, erityisesti tapauksissa, joissa tukea saadaan maaseuturahastosta ja maataloustukirahastosta saman YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa.
23. **Maksajavirastojen menojen tukikelpoisuus** (35 art.) on lisätty uuden täytäntöönpanomallin ja YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksen mukaisesti. Vaikka valtuuskunnat ovat yleisesti tyytyväisiä tähän säännökseen, ne toivoisivat erityisesti b ja c alakohtia selvennettävän vastaavan ilmoitetun tuotoksen ja kansallisessa YMP:n strategiasuunnitelmassa vahvistettujen yksittäisiä tuensajia koskevien tukikelpoisuusedellytysten osalta. Komissio puolestaan selvitti, että siirtymäkauden asetuksessa määritellään, kuinka "vanhat säännöt / uusi raha" -yhdistelmä toimisi ja että nykyisiä tukikelpoisuuskriteerejä sovelletaan edelleen ohjelmakaudesta jäljellä olevan ajan.
24. Valtuuskunnat panevat merkille, että **maksumääräaikojen noudattaminen** (36 art.) ja **kuukausimaksujen ja välimaksujen vähentäminen** (37 art.) säilyy yleisesti ottaen samantapaisena kuin nykyisessä asetuksessa.
25. Valtuuskunnilla on monenlaisia huolenaiheita hiljattain ehdotetuista uusista artikloista, jotka koskevat **maksujen keskeyttämistä vuotuisen tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä sekä monivuotista tuloksellisuuden seuranta- ja hallintajärjestelmää** (38–40 art.). Muutamat valtuuskunnat katsovat, että keskeyttämisasteet olisi määriteltävä perussäädöksessä (eikä delegoidussa säädöksessä, kuten nykyisin), toiset puolestaan ovat sitä mieltä, että "30 päivää" on liian lyhyt aika vastata komissiolle tilanteissa, joissa se on ilmoittanut aikomuksestaan antaa keskeyttämistä koskeva täytäntöönpanosäädös. On myös valtuuskuntia, jotka kannattavat siirtymäaikaa ilman keskeyttämistä tai ehdottavat, että **38–40 artikla** poistetaan kokonaan. Muutamat valtuuskunnat pelkäävät hallinnollisen taakan lisääntymistä tilanteissa, joissa komissio voi pyytää asianomaista jäsenvaltiota toteuttamaan tarvittavat korjaavat toimenpiteet "selkeät edistymisindikaattorit sisältävän toimintasuunnitelman" mukaisesti. Toiset taas pohtivat, mikä on näiden toimintasuunnitelmien suhde mahdollisiin keskeytyksiä koskeviin delegeoituihin tai täytäntöönpanosäädöksiin. Komissio toimitti epävirallisen asiakirjan vähennyksistä, keskeytyksistä ja lopullisista oikaisuksista¹⁸.

---

¹⁸ WK 11877/2018.

26. Uusi säännös **maksujen keskeyttämisestä vuotuisen tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn yhteydessä** (38 art.) on nimenomaisesti lisätty ehdotetun YMP:n uuden täytäntöönpanomallin huomioon ottamiseksi. Valtuuskunnat ovat kuitenkin huolestuneita siitä, että keskeyttäminen tapahtuu jo siitä syystä, että komissio ei saa asianomaiselta jäsenvaltiolta pyydettyjä asiakirjoja ajoissa (38 artiklan 1 kohta)). Toinen huolenaihe liittyy vuotuisen tuloksellisuuden tarkastamiseen (38 art. 2 kohta luettuna yhdessä 52 art. kanssa). Jos ilmoitettujen menojen ja niihin liittyvää ilmoitettua tuotosta vastaavan määrän välinen erotus on yli 50 prosenttia, komissio voi keskeyttää maksut asianomaiselle jäsenvaltiolle. Jäsenvaltioilla on lisäksi perustelujen jättämiselle määräaika, jonka on oltava vähintään 30 päivää, ja ellei komissio hyväksy perusteluja, voidaan soveltaa vähennystä (52 art. mukaisesti). Muutamat valtuuskunnat katsovat, että koska jäsenvaltioiden perusteille ei ole asetettu kriteerejä, komissiolla on päätöksilleen liian laaja harkintavalta. Valtuuskunnat toteavat, että 30 päivän määräaika voi olla liian lyhyt perustelujen antamiselle ja että tällä säännöksellä voi olla todellisia vaikutuksia jäsenvaltioiden talousarvioille. Näin ollen valtuuskunnat pyytävät lisäselvennystä ja sitä, että perussäädöksessä vahvistettaisiin vähintäänkin kriteerit keskeyttämisen keston ja maksujen keskeyttämisasteen määrittelemiseksi. Muutamat valtuuskunnat ovat yksimielisiä siitä, että sääntöjen mukaisuuden tarkastamismenettelyä (53 art.) olisi myös sovellettava vuotuisen tuloksellisuuden tarkastamiseen.
27. **Maksujen keskeyttämisestä monivuotisen tuloksellisuuden seurannan yhteydessä** (39 art.), valtuuskunnat toteavat, että kun tavoitteen saavuttamisessa ei edistytä riittävästi, sen mukaisesti kuin todetaan kansallisessa YMP:n strategiasuunnitelmassa ja asiaa seurataan YMP:n strategiasuunnitelma-asetuksen 115 ja 116 art. mukaisesti, komissio pyytää laatimaan selkeät edistymisindikaattorit sisältävän toimintasuunnitelman, joka laaditaan komissiota kuullen. Kun jäsenvaltio ei edisty riittävästi, komissio pyytää siltä toimintasuunnitelmaa. Jos jäsenvaltio ei toimita tai toteuta tätä toimintasuunnitelmaa, keskeyttäminen voi tulla kyseeseen, ja mahdollisesti lopullinen vähennys päättämisen yhteydessä. Koska monivuotisen tuloksellisuuden seurannan järjestelmän toimintaa eivät ohjaa selkeät kriteerit, jäsenvaltiot pelkäävät, että tällä säännöksellä on vakavia taloudellisia seuraamuksia kansalliseen talousarvioon. Muutamat valtuuskunnat pyytävät lisäselvennystä menettelyyn, jolla toimintasuunnitelmasta ja sen kestosta sovitaan. Yleisesti ottaen useat valtuuskunnat katsovat, että ehdotettu artikla johtaa yksinkertaistamisen sijasta hallinnollisen taakaan kasvuun.

28. Lopuksi on syytä panna merkille, että koko säännöksestä, joka koskee **maksujen keskeyttämistä hallintojärjestelmien puutteiden vuoksi** (40 art.), keskustellaan monivuotisesta rahoituskehiksestä neuvoteltaessa. Kohdassa, jossa viitataan "hallintojärjestelmien toiminnan vakaviin puutteisiin", valtuuskunnat haluaisivat lisäselvyyttä *vakavien puutteiden* käsitteeseen, koska sillä on vaikutuksia keskeyttämisiin ja lopulliseen rahoitusoikeykaisuun.
29. Valtuuskunnat toteavat, että säännöksiin, jotka koskevat **erillistä kirjanpitoa** (41 art.), **maksuja tuensaaajille** (42 art.) ja **komission toimivaltaa** (45 art.) on tehty vain vähäisiä muutoksia. Kuitenkin kun kyse on ennakkomaksuista (42 art. 3 kohta), muutamat valtuuskunnat esittävät, että näitä ennakkoja olisi jatkossakin käytettävä alakohtaisiin ohjelmiin nykyisen asetuksen mahdollistamalla tavalla.
30. **Euron käytön** ja **raportoinnin** (91–95 art.) osalta todettiin, että teksti on pitkälti samantapainen kuin nykyisessä asetuksessa.

KOKONAISUUS 6: rahastojen varainhoito / tulojen sitominen (43 art.) sekä tilien tarkastaminen ja hyväksyminen (46–56 art.)

31. **Tulojen sitomisen** (43 art.), joka koskee sekä maataloustukirahastoa että maaseuturahastoa, osalta valtuuskunnat arvostivat komission esitystä, jossa näytettiin nykyisen asetuksen 1306/2013 mukaiset ja uuden asetusehdotuksen¹⁹ 43 artiklan mukaiset sidotut tulot.
32. Valtuuskunnat kannattavat yleisesti **yhden tarkastuksen periaatetta** (46 art.), vaikka muutamat valtuuskunnat katsovatkin, että perussäädöksessä olisi selvitettävä, mitä perusteita ja menetelmiä komissio käyttää todentamisviranomaisen työskentelyn luotettavuuden arvioimiseen.

---

¹⁹ WK 12019/2018.

33. Ehdotukset säännöksiksi, jotka koskevat **komission suorittamia tarkastuksia** (47 art.), **tietojen saatavuutta** (48 art.) ja **asiakirjojen julkisuutta** (49 art.) ovat pitkälti samantapaisia kuin nykyisen asetuksen säännökset. Valtuuskunnat kuitenkin kysyvät, miksi komission on edelleen mahdollista suorittaa (paikalla tehtäviä) tarkastuksia jäsenvaltioissa, vaikka ollaan siirtymässä yhden tarkastuksen periaatteeseen. Valtuuskunnat haluavat myös lisäselvyyttä tietoihin, joita jäsenvaltioiden on määrä tarjota OLAFille (asetus 2988/95), ja muutamat valtuuskunnat ehdottavat, että 50 artiklan (komission toimivalta) viittaukset OLAFiin poistettaisiin.
34. **Vuotuisesta tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä** (51 art.) valtuuskunnat toteavat, että kyseinen säännös ei ole paljoakaan muuttunut nykyisestä asetuksesta.
35. Ehdotettu uusi **vuotuinen tuloksellisuuden tarkastaminen** (52 artikla) on tärkeä tekijä vuotuisessa tarkastamis- ja hyväksymismenettelyssä. Artiklassa otetaan huomioon uusi täytäntöönpanomalli yhdistettynä YMP:n strategiasuunnitelmiin. Valtuuskunnille on epäselvää, missä suhteessa tämä artikla on vastaavaan artiklaan (38 ja 39 artikla) vuotuisen tuloksellisuuden tarkastamisen yhteydessä. Useat valtuuskunnat kaipaavat yksityiskohtaisempaa tietoa menettelyistä, jotka johtavat vähennyksiin tarkastamis- ja hyväksymismenettelyn kautta. Valtuuskunnat olivat hyvin huolissaan jäsenvaltionsa kansallisiin talousarvioihin kohdistuvista vaikutuksista siinä tapauksessa, että ilmoitetuilla menoilla ei ole vastaavia tuotoksia ja/tai tavoitteissa ei olla edistytty riittävästi, kuten YMP:n strategiasuunnitelmissa määrätään. Koska perustelujen toimittamiseen komissiolle ei ole varattu kahta kuukautta ja koska käytössä ei enää ole sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyä, useat valtuuskunnat pyytävät, että perussäädökseen lisätään selkeä menettely (määräajat, laskentamenetelmät jne.).
36. **Sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyn** (53 art.) osalta useat valtuuskunnat ovat huolissaan hallintojärjestelmien toiminnan yhteydessä esiintyvistä "*vakavien puutteiden*" käsitteestä (53 art. 1 kohta)) koska tällaiset "vakavat puutteet" voisivat johtaa unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettäviin määriin tai keskeyttämiseen ja/tai lopullisiin vähennyksiin. Tästä syystä valtuuskunnat pyytävät, että tämä käsite määriteltäisiin perussäädöksessä selkeästi. Valtuuskunnat myös katsovat, että laskentamenetelmää olisi säänneltävä täytäntöönpanosäädöksellä delegoidun säädöksen sijaan. Komissio selvitti, että nykyisin sääntely tehdään delegoidulla säädöksellä, eikä asiaan ole ehdotettu muutosta.

37. **Maataloustukirahastoa (54 art.) ja maaseuturahastoa koskevien erityissäännösten (55 art.)** osalta valtuuskunnat toteavat, että komission lähestymistapa on jotakuinkin sama kuin nykyisen asetuksen perusteella eli sääntöjenvastaisuudesta johtuvan takaisinperinnän yhteydessä maataloustukirahaston määrät palautetaan EU:n talousarvioon, kun taas vastaavassa tapauksessa maaseuturahaston määrät voidaan käyttää uudelleen. Muutamat valtuuskunnat pyytävät, että myös maataloustukirahaston määrät voitaisiin käyttää uudelleen. Valtuuskunnat panevat merkille, että nykyisen horisontaaliasetuksen (asetuksen 1306/2013 54 artikla) takaisinperintää koskevat säännökset eivät enää ole osa perussäädöstä. Ne kuitenkin pyytävät selkeiden sääntöjen lisäämistä sen varmistamiseksi, että uudella tilikaudella "vanhoja takaisinperintätapauksia" käsitellään tällä hetkellä voimassa olevien sääntöjen mukaisesti. Mitä tulee niin sanotun 50/50 -säännön poistamiseen, komissio selitti tämän poiston merkitsevän sitä, että se ei enää jatkossa vaadi yksityiskohtaista velallisuusluettelosta raportointia eikä hae aktiivisesti vielä maksamattomien määrien palauttamista EU:n talousarvioon. Muutamat valtuuskunnat myös ehdottivat vähimmäissäännön sisällyttämistä perussäädökseen (jotta jäsenvaltiot voivat kuitata ja periä takaisin tuensaajien maksamattomia velkoja).

<u>KOKONAISUUS 7: valvontajärjestelmät ja seuraamukset / yleiset säännökset (57–62 art.) ja toimien tarkastukset (74–83 art.)</u>

38. **Unionin taloudellisten etujen suojaamisen (57 art.)** osalta muutama valtuuskunta ehdottaa asianmukaisia varotoimia, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden soveltamien seuraamusten oikeasuhteisuus, koskevan 3 kohdan poistamista kokonaisuudessaan, kun taas toiset valtuuskunnat ehdottavat 'ilmeisen virheen' käsitteen lisäämistä luetteloon tapauksista, joihin ei sovelleta seuraamuksia. Valtuuskunnat pyysivät selvittämään myös 4 kohdassa esiintyvää "valitusten" käsitettä. Komissio selvitti, että tätä käsitettä käytetään asetuksen 1303/2013 nykyisen 74 art. mukaisesti, ja se määrittellään myös ehdotetun uuden yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 63 artiklassa.
39. Valtuuskunnat panivat merkille, että **suoritettavia tarkastuksia koskevien sääntöjen (58 art.)** osalta näyttää siltä, että jäsenvaltioille annetaan enemmän joustoa.

40. Valtuuskunnat panevat merkille, että seuraavat ehdotukset säännöksiksi ovat samantapaisia kuin nykyisen asetuksen vastaavat säännökset: **julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen** (59 art.), **säännösten kiertämistä koskeva lauseke** (60 art.), **tukijärjestelmien yhteensopivuus tarkastusten kannalta viinialalla** (61 art.) ja **vakuudet** (62 art.). Muutamat valtuuskunnat kuitenkin ehdottavat säännösten kiertämistä koskevan lausekkeen (60 art.) (joidenkin säännösten) poistamista, koska lauseke on melko yleinen ja sen täytäntöönpano monimutkaista.
41. **Toimien tarkastusten** (74–83 art.) osalta valtuuskunnat panevat merkille, että nykyiseen asetukseen nähden lähes mikään ei ole muuttunut. Kuitenkin hyvin monet valtuuskunnat pyytävät poistamaan kyseiset säännökset, jotka on ensisijaisesti suunniteltu koskemaan vientitukia saavia yrityksiä. Tämänhetkistä tilannetta kuvaa se, että ehdotuksessa asetuksen 1308/2013 muuttamisesta esitetään vientitukia koskevien 196–204 artiklan poistamista (ks. myös COM (2018) 394 final, johdanto-osan 26 kappale). Valtuuskunnat katsovat yleisesti, että hallinnollisen valvontarakenteen ylläpitäminen on suhteetonta odotettavissa oleviin tuloksiin nähden. Komissio osaltaan katsoo, että säännöksiä tarvitaan edelleen julkista ja yksityistä varastointia sekä kouluohjelmia ajatellen.

KOKONAISUUS 8: yhteiset säännökset / avoimuus / henkilötietojen suoja 96–99 art.); delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset 100–101 art.); loppusäännökset (102–104 art.)

42. **Tuensaajia koskevien tietojen julkaisemisen** (96–98 art.) osalta 96 artiklan 1 kohdassa oleva viittaus yhteisistä säännöksistä annettavaan asetukseen herättää valtuuskunnissa huolta, koska 44 artiklan 3 kohtaa sovelletaan maataloustukirahastoon ja maaseuturahastoon. Muutamat valtuuskunnat havaitsivat epäjohtonmukaisuuksia yhteisistä säännöksistä annettavan asetuksen ja ehdotetun horisontaalasetuksen välillä: yhteisistä säännöksistä annettavan asetuksen mukaan tietoja päivitetään vähintään kolmen kuukauden välein, kun taas horisontaalasetuksen mukaan tietoja julkaistaan vuosittain. Komissio vahvisti, että tarkoitus on julkaista tietoja vuosittain; tätä on selvennettävä asetustekstissä.

43. **Henkilötietojen käsittelyn ja tietosuojan** (99 art.) osalta valtuuskunnat panevat merkille, että säännöstä on päivitetty.
44. **Delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten** (100 ja 101 artikla) osalta useat valtuuskunnat pyytävät, että ehdotettua delegoitujen säädösten määrää vähennettäisiin ja täytäntöönpanosäädösten määrää lisättäisiin.
45. **Loppusäännösten** (102–104 art.) yhteydessä muutamien valtuuskunnat kaipaavat siirtymäsäännöksiä ja joustoa uusiin YMP:n puitteisiin ja ohjelmakauteen sopeutumiseksi.

Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä (IACS) (63–73 art.) sekä valvontajärjestelmä ja ehdollisuuteen liittyvät hallinnolliset seuraamukset (84–87 art.) (siinä muodossa kuin maatalouden horisontaaliasioiden työryhmä näitä tarkasteli 19. syyskuuta)

46. **Yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän (IACS)** (63–73 art.) osalta arvostettiin sitä, että ehdotuksessa vahvistetaan toissijaisuusperiaatetta, mutta tiettyjä käsitteitä toivottiin selvennettävän (esim. "tarvittavassa laajuudessa", "viljelylohko", "hakemukseton järjestelmä"). Haluttiin myös tietoa siitä, olisiko IACS-järjestelmää sovellettava viinialaan ja jos olisi, missä määrin (63 art.) samoin kuin siitä, onko toissijaisuusperiaatteen mukaista säilyttää kaikki IACSiin liittyvät säännökset.
47. Valtuuskunnat pyysivät lisäselvennystä **yhdennetyn järjestelmän osia** (64 art.) koskevan säännöksen ilmaisuun "soveltuvien osien" samoin kuin komission ilmoittamaan apuun.
48. **Tietojen säilyttämisen ja jakamisen** (65 art.) suhteen valtuuskunnilla on epäilyksiä jäsenvaltioille ehdotetusta velvoitteesta säilyttää vuotuisen tuloksellisuuden tarkastamisen yhteydessä ilmoitettuihin vuotuisiin tuotoksiin liittyvät tiedot kymmenen vuoden ajalta. Aikaa pidetään liian pitkänä ja vaatimusta liian kuormittavana, ja myös takautuvaan soveltamiseen suhtaudutaan kriittisesti.

49. **Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän** (66 art.) osalta toivottiin lisäselvennystä vaatimukseen, jonka mukaan viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän olisi sisällettävä YMP:n strategiasuunnitelma -asetuksen 7 artiklassa tarkoitettujen indikaattoreiden ilmoittamisen kannalta merkitykselliset tiedot.
50. Lisäksi pyydettiin selventämään sitä, kuinka "hakemukseton järjestelmä" toimii pinta-alaperusteisia ja eläinperusteisia toimia koskevien hakemusten osalta **paikkatietoperusteisen ja eläinperusteisen hakujärjestelmän** (67 art.) yhteydessä.
51. Valtuuskunnat katsovat, että ehdotus paikkatietoperusteisen ja eläinperusteisen hakujärjestelmän pakollisesta vuotuisesta laatuarvioinnista ja **pinta-alamonitorointijärjestelmän** (68 artikla) soveltaminen lisääisivät hallinnollista taakkaa, ja näin ollen niitä olisi vielä harkittava uudelleen. Lisäksi arviointikertomuksen liian tiukkana pidettyä toimittamisen määräaika (15. helmikuuta) (66–68 art.) olisi tarkistettava. Valtuuskunnat esittävät huolensa pinta-alamonitorointijärjestelmän tukikelpoisuusedellytyksistä ympäristöön ja ilmastoon liittyvien toimenpiteiden ja pienten viljelylohkojen osalta. Olisi harkittava vapaaehtoista soveltamista ja siirtymäaika. Lisäksi on selvennettävä sitä, miten komissio kohdentaa pinta-alamonitorointijärjestelmän.
52. Yleisesti ottaen toissijaisuusperiaatteen soveltaminen **valvonta- ja seuraamusjärjestelmän** (70 art.) yhteydessä on myönteinen seikka, mutta muutamat jäsenvaltiot korostavat koordinoinnin tarvetta jäsenvaltioiden toteuttamassa täytäntöönpanossa tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi eri puolilla EU:ta.
53. Valtuuskuntien mukaan komission valtuuksia hyväksyä **delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä** (72 ja 73 artikla) on ehdottomasti rajattava tiukasti.
54. **Valvontajärjestelmän ja ehdollisuuteen liittyvien hallinnollisten seuraamusten** (84–87 art.) osalta valtuuskunnat pelkäävät, että ehtojen soveltaminen pienviljelijöihin lisäisi huomattavasti sekä asianomaisten viljelijöiden että kansallisten viranomaisten hallinnollista taakkaa. Tästä syystä pienviljelijät olisi jatkossakin rajattava ehdollisuuden ulkopuolelle, ja muutamat jäsenvaltiot katsovat, että asiasta tulisi pikemminkin säätää perussäädöksessä kuin YMP:n kansallisessa strategiasuunnitelmassa. On selvennettävä ehdotukseen sisältyvän velvoitteen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on arvioitava vuosittain valvontajärjestelmänsä, soveltamisalaa, toimintaa ja tarkoitusta.

55. **Ehdollisuuden valvontajärjestelmän** (84 art.) osalta valtuuskunnat haluavat pohdittavan tarkemmin tarkastusotoksen vähimmäisvalvontaa ja tarvetta vahvistaa tarkastusotos riskianalyysin perusteella.
56. **Ehdollisuuteen liittyvien hallinnollisten seuraamusten järjestelmän** (85 art.) ja jäsenvaltioiden harkintavallan osalta valtuuskunnilla on epäilyksiä siitä, voidaanko tahallisuutta käyttää seuraamusten määrittämisen kriteerinä.
57. **Seuraamuksen laskennasta** (86 art.) valtuuskunnat katsovat, että yleisen vähennysprosentin (3 %) sijasta olisi parempi, jos laiminlyönnistä johtuvan noudattamatta jättämisen perusteella tehtävien maksuvähennysten laskemisessa olisi enemmän joustoa. Vaikka varojärjestelmä saattaa auttaa puuttumaan yksittäisiin tapauksiin, joissa vähäistä noudattamatta jättämistä esiintyy ensimmäistä kertaa, vähennysten takautuvaa soveltamista on tarkistettava. Laskettaessa seuraamuksia tapauksissa, joissa noudattamatta jättämistä esiintyy uudelleen, olisi jätettävä huomioimatta YMP:n strategiasuunnitelmiakauden ulkopuolelle ajoittuvat tapaukset. Valtuuskunnat katsovat, että kaikki tärkeimmät tekijät olisi vahvistettava perusasetuksessa, ja että komission toimivaltaa hyväksyä delegoituja säädöksiä olisi selkeästi rajattava.
58. **Ehdollisuuteen liittyvistä hallinnollisista seuraamuksista johtuvien määrien** (87 art.) osalta muutamien valtuuskunnat pyytävät pitäytymään käytännössä, jonka mukaan noudattamatta jättämisen perusteella suoritettaisiin 25 prosentin maksuvähennys, kun taas toisten valtuuskuntien mielestä vähennys voisi olla näissä tapauksissa 100 prosenttia, jolloin rahat käytettäisiin ilmasto- ja ympäristötavoitteita edistäviin toimiin.
-